

การเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างของรูปทรง

DE FOMALIZATION PROCESS

นายทรงกลด เปรมอนันต์

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 44983
วัน, เดือน, ปี 16 ส.ค. 2546

.b.....
.i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาจิตรกรรม ภาควิชาจิตรศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2544

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คนบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กุลธร เลื่อนฉวี)

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารถ)

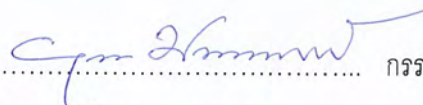
 กรรมการ กรรมการ
(รองศาสตราจารย์เดช วราขุน) (รองศาสตราจารย์สมศักดิ์ ปรีทยานิตย์)

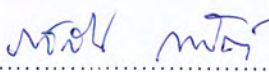
 กรรมการ กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงห์เสนี)

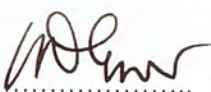
 กรรมการ กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อลิตา จันทร์เพชร) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)

 กรรมการ กรรมการ
(อาจารย์ปิยะวัฒน์ มังกรวงษ์) (อาจารย์กันจนก ดำใสภี)

 กรรมการ กรรมการ
(อาจารย์วุฒิมกร คงคา) (อาจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

 กรรมการ กรรมการ
(อาจารย์ยุพา มหามาตร) (อาจารย์อนุพงษ์ คชาชีวะ)

..... กรรมการและเลขานุการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รสลิน กาสต์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ (รองศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารถ) อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ค
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ	1
วัตถุประสงค์	1
ขอบเขตของโครงการ	2
บทที่ 2 ที่มาและแนวคิดสร้างสรรค์	3
ที่มา	3
อิทธิพลที่ได้รับ	5
แนวความคิด	7
บทที่ 3 กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน	8
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	8
กระบวนการสร้างสรรค์	16
ขั้นตอนการทำงาน	17
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	19
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	19
การจัดองค์ประกอบ	25
บทที่ 5 ปัญหาและข้อเสนอแนะ	30
ผลงานศิลปะ	32
บรรณานุกรม	37
ประวัติผู้เขียน	38

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างของรูปทรง De Formalization Process
ชื่อ	นายทรงกลด เปรมอนันต์
สาขาวิชา	จิตรกรรม
ภาควิชา	วิจิตรศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2544
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารอด

บทคัดย่อ

โครงการศิลปนิพนธ์ ชุดนี้ ได้รับแรงบันดาลใจมาจาก เกมกลทรงลูกบาศก์ ที่สามารถปรับเปลี่ยน ขยับขยาย รูปทรงให้มีรูปทรงผิดแปลกภายใต้โครงสร้างของลูกบาศก์ รวมทั้งลักษณะโครงสร้างของสิ่งต่าง ๆ อาทิเช่น ดึก อาคาร สิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ ซึ่งล้วนแล้วแต่มีโครงสร้างภายในที่ก่อให้เกิดรูปทรงทั้งสิ้น ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้เรื่องของเส้นมาสร้างรูปทรงเรขาคณิต ที่มีสภาพผิดปรกติ ผิดเพี้ยน ให้อยู่ในท่ามกลางสภาพที่ดูเป็นปกติ ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงความขัดแย้ง บิดเบี้ยว โดยการนำทัศนธาตุ อันประกอบไปด้วย เส้น สี รูปร่าง พื้นผิว มาสร้างรูปทรง ให้เกิดปริมาตร มิติ จัดการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ว่าง ตัดทอน เติมเต็ม พื้นที่ว่างกับพื้นที่ทึบ ให้เกิดรูปแบบที่มีลักษณะลวงตา มีความลึกกลับซับซ้อน สร้างมิติให้ดูตื่น ลึก และเคลื่อนไหวอย่างกึ่งไร้ระเบียบ ซึ่งใช้วิธีการสร้างรูปทรงในบางส่วน จะแสดงการลดหลั่นในบริเวณที่เหลือ ซึ่งจะทำให้พื้นที่ของรูปทรงเรขาคณิต เปลี่ยนรูปร่าง ขนาด หรือทิศทาง ผิดระเบียบแบบแผน แต่โครงสร้างยังมีสภาพปกติ

วัตถุประสงค์ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้เพื่อแสดง ผลงานจิตรกรรม ที่มีลักษณะกึ่งนามธรรม (Sami Abstrac) โดยมีเส้น 2 ลักษณะ คือ เส้นเรขาคณิต และเส้นอิสระ เส้นเหล่านี้ถูกสร้างสรรค์ ให้อยู่ในลักษณะการเคลื่อนไหวเรียบๆ ในทิศทางคู่ขนาน เพื่อสร้างมิติ ทำให้สามารถแสดงออกถึงความงาม คุณค่าทางสุนทรียศาสตร์ อันได้รับอิทธิพลจากงานศิลปะแนวสติเจล (De Stijl) ตรงส่วนที่ภายในงานนั้น ลดทอนเรื่องราว มุ่งเน้นการใช้รูปทรงบริสุทธิ์ เรียบง่าย ใช้สีเพียง 2-3 สี และอีกแนวทางหนึ่งที่น่าสนใจในงานคือ แนวลวงตา (Op Art) ซึ่งเป็นศิลปะนามธรรมที่มีรูปทรงเรขาคณิตตามอุดมคติ เกิดจากการสร้างที่ว่าง และพื้นที่ทึบ ให้เกิดรูปแบบที่มีลักษณะลวงตาให้ดูเหมือนมีการเคลื่อนไหว ประกอบกับ ภายในผลงานนั้น ยังมีกระบวนการของงานภาพพิมพ์เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของงาน ซึ่งสามารถทำให้พื้นผิวภายในตัวงานเกิดขึ้นได้ตรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตามความต้องการ ซึ่งพื้นผิวที่มีอยู่ในงานนั้น บางส่วนสามารถสัมผัสความหยาบ และความละเอียดได้ แต่ในบางส่วนมีการทำเทียมของพื้นผิวขึ้น ซึ่งเป็นแบบลวง และแบบสัมผัสได้จริง โดยโครงสร้างรวมเป็นสีโทนร้อน น้ำหนักเบา ผสมกลมกลืนด้วยคุณสมบัติ และนำเอาคุณสมบัติของจุดเด่นของสีเหล่านี้มาใช้จัดแบ่งระยะ ทำให้สร้างมิติของภาพ โดยส่งผลของน้ำหนักสู่สายตา ทั้งหมดนี้ก่อให้เกิดเป็นรูปร่างเรขาคณิต รูปสี่เหลี่ยมต่าง ๆ ทับซ้อน ประติประต่อกัน จนผิดเพี้ยนไปจากโครงสร้างของกล่องสี่เหลี่ยมธรรมดา ภายในผลงานศิลปนิพนธ์ ชุดนี้จะประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนของผลงานสร้างสรรค์ (งานจิตรกรรม) และส่วน ของงานภาคินพนธ์ซึ่งมีเนื้อหาตามที่กล่าวมาข้างต้น ซึ่งข้อมูลทั้งหมด ได้มาจากการศึกษา ค้นคว้าข้อมูลทางเอกสาร เพราะความรู้ทางองค์ประกอบศิลป์เป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการทำงาน เอกสาร บทความต่าง ๆ จึงถือเป็นคู่มือประกอบในทางปฏิบัติทางการทัศนศิลป์ และการทดลองเทคนิคการทำงานด้วยวัสดุต่าง ๆ ถือเป็นการพัฒนางาน และความคิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารถ อาจารย์ที่ปรึกษา
โครงการศิลปนิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา รวมทั้งข้อคิดเห็นและคำแนะนำต่างๆ ที่
เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์และขอขอบคุณ
คณาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ต่างๆที่เป็นประโยชน์แก่ข้าพเจ้า และ
ที่สำคัญจะขาดเสียไม่ได้ คือ ขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่ ผู้ให้คำปรึกษา ตลอดจนผู้ให้
ความช่วยเหลือ คอยให้กำลังใจและสนับสนุนทั้งกำลังกาย ให้งานโครงการศิลปนิพนธ์
ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีทุกประการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของโครงการ

ตามหลักฐานประวัติศาสตร์นั้นแสดงให้เห็นว่า งานทัศนศิลป์ชิ้นแรกนั้นเริ่มจากเส้น ซึ่งเราจะเห็นได้จากภาพเขียนในผนังถ้ำของคนโบราณ นอกจากนี้การเริ่มต้นของการทำงานในแขนงต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาจินตนาการของกลุ่มศิลปิน ไม่ว่าจะเป็ฉนจิตรกร ประติมากร หรือสถาปนิกนั้น จะต้องอาศัยเส้นเป็นปัจจัยในการสร้างสรรค์ที่สำคัญทั้งสิ้น เส้น จึงเป็นทัศนธาตุเบื้องต้นที่สำคัญ และเป็นพื้นฐานโครงสร้างของทุกสิ่ง และยังสามารส่งผลกระทบต่อผู้ที่มีมองเห็นนั้นมีอารมณ์ความรู้สึกแตกต่างกันได้ ดังเช่น เส้นตรงจะให้ความรู้สึกที่สมดุล มั่นคง จริงจัง เส้นนอนให้ความรู้สึกผ่อนคลาย สงบ และเมื่อเรามองเห็นวัตถุที่เป็นมวล จะรู้สึกได้ในเส้นแกนก่อน คือ เราจะมองเห็นคนยืนเป็นเส้นตั้ง ภูเขาที่เห็นเป็นเส้นนอน คนนั่งจะเห็นเป็นเส้นโค้ง รวมทั้งเส้นที่เกิดจากการตัดของพื้นผิว หรือปากกา ซึ่งมีจังหวะและความเคลื่อนไหวนั้น ยังสามารถแสดงความคิด อารมณ์ ความรู้สึก ความหมาย และยังมี ความงามในตัวเอง เส้นโครงสร้างภายในอาจเป็นแกนของรูปทรง ที่มีความงามแตกต่างกันไปนั้น สามารถถ่ายทอดให้เราได้รับรู้ถึงความรู้สึกที่มีต่อรูปร่างของสิ่งต่าง ๆ ฉะนั้นเส้นและรูปทรงจึงเป็นส่วนสำคัญต่อการรับรู้หลักของเรา การเปลี่ยนแปลงของเส้นกับรูปทรง ย่อมจะสะท้อนความรู้สึกที่ต่างกันได้

ข้าพเจ้าพยายามค้นหาความงามของการเปลี่ยนแปลงที่ว่า เพื่อให้เกิดความรู้สึกหรือมุมมองที่แปลกใหม่ขึ้นจากการพัฒนารูปทรงเดิม โดยผ่านกระบวนการทางศิลปะในการสร้างสรรค์

วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

1. เพื่อสร้างสรรค์งานจิตรกรรมโดยใช้เส้น สี ที่ว่าง สร้างให้เกิดมิติความงาม และความหมาย
ของผลงานที่สมบูรณ์ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. นำเสนอความงาม และคุณค่าของงานศิลปะอันเป็นลักษณะของข้าพเจ้า
3. เพื่อทดลองแก้ไขปัญหาองค์ประกอบจนเกิดความสมบูรณ์ได้อย่างเหมาะสม
4. เพื่อแสดงกระบวนการทัศนศิลป์ที่หลากหลายเพิ่มขึ้น ของการสร้างงาน
5. เพื่อการศึกษาถึงการทำงานจิตรกรรมโดยใช้เทคนิคผสมมาแสดงให้เห็นถึงแนวคิด
สร้าง

สรรค์และถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานศิลปะอย่างสมบูรณ์และลงตัว

ขอบเขตของโครงการ

1. นำเสนอรูปทรงที่เกิดจากเส้น สี พื้นผิว ผสมผสานกันจนเกิดเป็นมิติ ความงาม โดยใช้จินตนาการ และความคุ้นเคยในรูปทรงเรขาคณิต
2. สร้างสรรค์ผลงาน โดยการใช้แนวทางกึ่งนามธรรม (Sami Abstract)
3. ใช้กรรมวิธีการทำงานในลักษณะของงานจิตรกรรม เทคนิคผสม (Mix Media)
4. จำนวนผลงานมี 4 ชิ้น
 - 4.1 ขนาด 120 x 120 เซนติเมตร
 - 4.2 ขนาด 120 x 120 เซนติเมตร
 - 4.3 ขนาด 120 x 120 เซนติเมตร
 - 4.4 ขนาด 120 x 120 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ที่มาและแนวคิดสร้างสรรค์

แรงบันดาลใจเป็นสิ่งเป็นสิ่งทีก่อให้เกิดการสร้างสรรคผลงานและกระตุ้นเร้าให้บุคคลสร้างสรรคสิ่งใหม่ ๆ โดยส่งผลให้เกิดเนื้อหา เรื่องราวของงาน เทคนิควิธีการทำงาน ความงามจนกระทั่งเชื่อมโยงถึงสุนทรียะทางศิลปะในตัวเอง การสร้างสรรคนั้นเป็นพฤติกรรมอันพึงประสงค์ของมนุษย์ทีก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสิ่งแปลกใหม่ เพื่อสนองความต้องการอยากรู้ อยากเห็น อยากแสวงหาความรู้ เพิ่มพูนประสบการณ์ และทำให้เกิดการค้นพบสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ตลอดเวลา และทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในสังคม

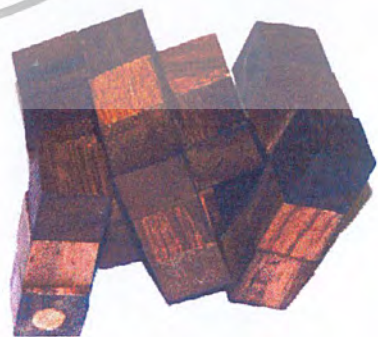
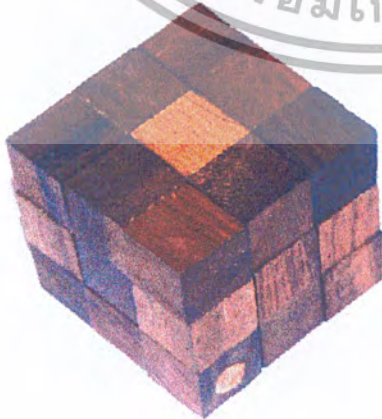
ที่มา

ในชีวิตประจำวันนั้น รูปทรงของสิ่งต่างๆรอบตัวที่มนุษย์สร้างขึ้น มักจะมีโครงสร้างของรูปทรงเรขาคณิต ไม่ว่าจะเป็นอุปกรณ์ที่ช่วยอำนวยความสะดวกต่างๆ ขั้วของเครื่องใช้ ของเล่น ฯลฯ ข้าพเจ้าจึงมีความสนใจในสิ่งที่เป็นโครงสร้างซับซ้อน จำพวกอาคาร หรือสถาปัตยกรรม แต่สิ่งที่เป็นแรงบันดาลใจมากที่สุดคือ ของเล่นที่สร้างด้วยไม้ โดยเฉพาะเกมกลลูกบาศก์ ซึ่งมีความเป็นไปได้ของรูปแบบต่างๆที่เกิดขึ้นจาก รูปทรงพื้นฐานอันสามารถปรับเปลี่ยนโครงสร้างไปตามจินตนาการได้ จึงทำให้เกิดความคิด ริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ โดยเป็นการนำความรู้เดิมมาดัดแปลง ประยุกต์ให้เกิดเป็นสิ่งใหม่ขึ้น ซึ่งภายใต้แนวความคิดนั้น โครงสร้างต้องสามารถแสดงให้เห็นถึงสภาพที่ผิดปกติ ผิดเพี้ยน ขัดแย้ง บิดเบี้ยว โดยอยู่ท่ามกลางสภาพที่ดูเป็นปกติได้

ข้าพเจ้าได้นำแนวความคิดนี้มาสร้างงานโดยนำเอาทัศนธาตุ อันประกอบไปด้วย เส้น สี รูปร่าง พื้นผิว มาสร้างรูปทรง จัดการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ว่าง ตัดทอน เพิ่มเติมพื้นที่ว่าง กับพื้นที่ทึบ ให้เกิดรูปแบบที่มีลักษณะดวงตา มีความลึกลับซับซ้อน สร้างมิติ ให้ดูตื่นลึก และเคลื่อนไหวอย่างกึ่งไร้ระเบียบ โดยการใช้วิธีซ้ำรูปทรง ในบางส่วน และแสดงการลดหลั่น ในบริเวณที่เหลือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งจะทำให้พื้นที่ของรูปทรงเรขาคณิต เปลี่ยนรูปร่าง ขนาด หรือทิศทาง ผิดระเบียบแบบแผน แต่ยังคงโครงสร้างที่มีสภาพเป็นปกติ หากมองจากภายนอกของรูปทรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลที่ได้รับ

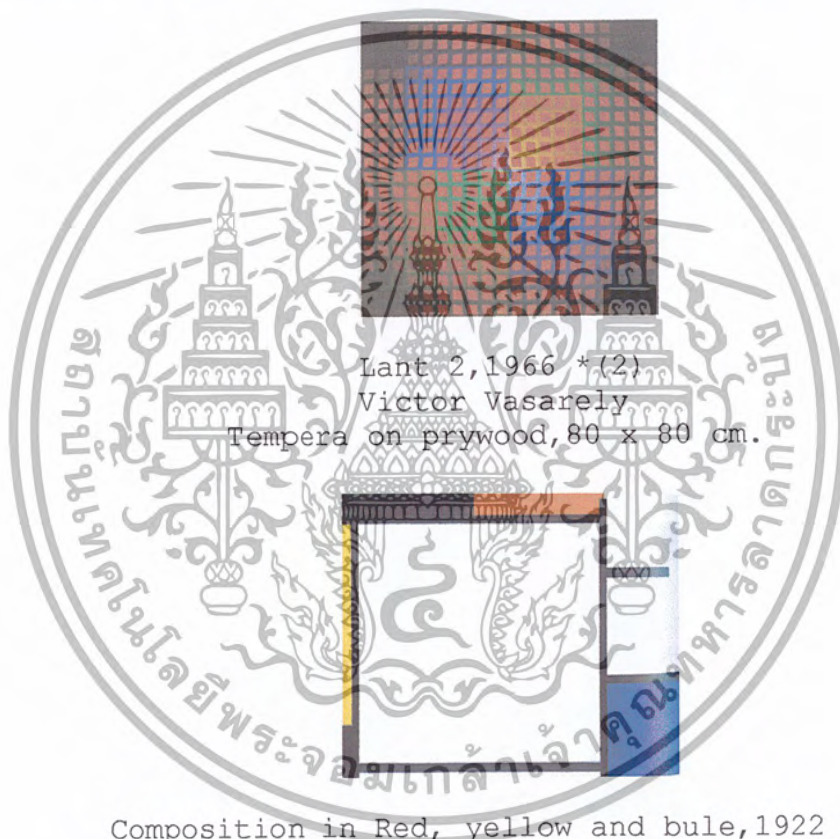
เนื่องจากข้าพเจ้ามีความสนใจในงานภาพพิมพ์ ร่องลึก (Intaglio Processes) ตรงในส่วนของการพิมพ์จากร่อง เป็นการพิมพ์ให้ติดเป็นภาพ จากหมึกที่ยังอยู่ต่ำกว่าส่วนที่ต่ำกว่าผิวพื้น ของแม่พิมพ์ และการพิมพ์แม่พิมพ์ตระแกรงไหม (silk-screen) ซึ่งสามารถสร้างภาพเป็นแบน เป็นเม็ด จุดเล็กๆ ซึ่งทั้ง 2 เทคนิคนั้น สามารถสร้างผลงานให้มีลักษณะพิเศษ ตรงกับความต้องการได้ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงนำทั้ง 2 เทคนิคกระบวนการพิมพ์นั้น มาประยุกต์กับงาน ในแนวทางจิตรกรรม โดยใช้การชุบ กรีด ให้เป็นร่อง แล้วจึงอัดหมึก พิมพ์ลงบนแผ่นพลาสติก รวมทั้งการเลือกใช้สี สเปรย์ พ่นลงบนตัวงานเพื่อให้เกิดเป็นเม็ดเล็กๆขึ้นในงาน อีกทั้งความสนใจที่มีต่อศิลปะแนวสติเจล (De Stijl) ซึ่งเป็นการสร้างงานที่ ลดทอน เรื่องราว มุ่งเน้นการใช้รูปทรงบริสุทธิ์ เรียบง่าย เป็นการใช้ระบบรูปสี่เหลี่ยมมุมฉาก ลักษณะแบนอันละเอียด ซับซ้อน ใช้สีอย่างจำกัดเพียง 2-3 สี ซึ่งภายในผลงานของข้าพเจ้าก็เป็นการใช้รูปทรงที่เรียบง่าย มาสร้างความซับซ้อน จนเกิดมิติ และมีปริมาตร ซึ่งปริมาตรนั้นก็เกิดจาก หน้าหนักของสี และขนาดของรูปสี่เหลี่ยม หากแต่มีความแตกต่าง ในส่วนของการเลือกใช้สีของข้าพเจ้านั้น มิได้จำกัดขอบเขต ของสีตามแนวของสติเจล (De Stijl) และแนวทางศิลปะอีกแนวหนึ่งคือ ศิลปะลวงตา (Op Art) ซึ่งเป็นศิลปะนามธรรม มีรูปทรงเรขาคณิตตามอุดมคติ เกิดจากการสร้างสรรค์ เปลี่ยนแปลง พื้นที่ว่าง กับ พื้นที่ทึบ ให้เกิดรูปแบบที่มีลักษณะลวงตา ให้เห็นว่ามีมีการเคลื่อนไหวไม่หยุดนิ่ง ซึ่งนำสายตาให้เคลื่อนไปตามเส้น สี ทำให้แผ่นกระดาษเรียบๆ ดูวกเวียนบิดเบี้ยว นูนโค้ง หรือเว้าลึก แต่ภายในผลงานที่ข้าพเจ้าสร้างนั้น แตกต่างกันตรงส่วนของแนวความคิด ความเคลื่อนไหว เพราะตัวงานนั้นเคลื่อนไหวเพียงเรียบๆ พุ่งตรงไปตามทิศทางของเส้นตรงที่ทับซ้อน และหักเหภายในโครงสร้างของรูปทรง

Untitled *(1)

Untitled *(1)

Lant 2, 1966 *(2)

Victor Vasarely

Tempera on plywood, 80 x 80 cm.

Composition in Red, yellow and blue, 1922 *(2)

Piet Mondrian

Oil on Canvas, 41 x 49 cm.

* (1) ออกแบบ 2 มิติ, วิฑูณ ตั้งเจริญ

* (2) The story of painting, Anna C.Krausse

แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน

ในชีวิตประจำวันเราค้นพบกับสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวโดยผ่านกระบวนการมองเห็นรูปทรงต่าง ๆ การมองรูปทรงภายนอก ทำให้เราเข้าใจถึงที่มาและลักษณะของแต่ละสิ่ง ซึ่งรูปทรงนั้นถูกประกอบขึ้นด้วยเส้นสีที่ว่างพื้นผิว จนเกิดจนเกิดเป็นมิติ ดังนั้นรูปทรงที่แปรเปลี่ยนไปตามโครงสร้าง ความซับซ้อนหรือการขาดหายไปแม้เพียงเล็กน้อย ก็อาจสะท้อนความคิด การรับรู้โดยตรงของเนื้อหาสาระและมุมมองใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

งานศิลปนิพนธ์นี้มีจุดประสงค์เพื่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะประเภทจิตรกรรม โดยใช้เส้น สี มิติ เพื่อให้เกิดเรื่องราวของโครงสร้าง ความงาม และคุณค่าของสุนทรีย์ทางศิลปะ โดยจำกัดขอบเขต ตามแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าเอง

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

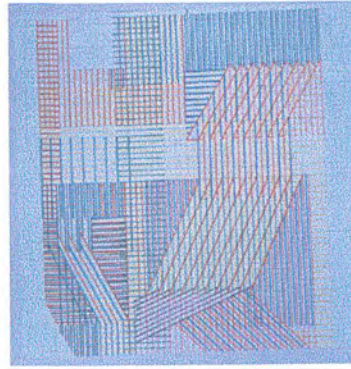
ข้าพเจ้าได้นำเอาโครงสร้างทางทัศนศิลป์มาเป็นองค์ประกอบหลักในการจัดและสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ และแก้ปัญหาตัดแปลงปรับปรุง เพื่อให้งานนั้นมีเอกภาพ ปริมาตร มิติ และความงาม การสร้างภาพร่างด้วยดินสอสีนั้นเป็นจุดเริ่มต้นเพื่อนำไปสู่สร้างผลงานจริงในงานจิตรกรรม โดยใช้เทคนิคผสม (MIX MEDIA)

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

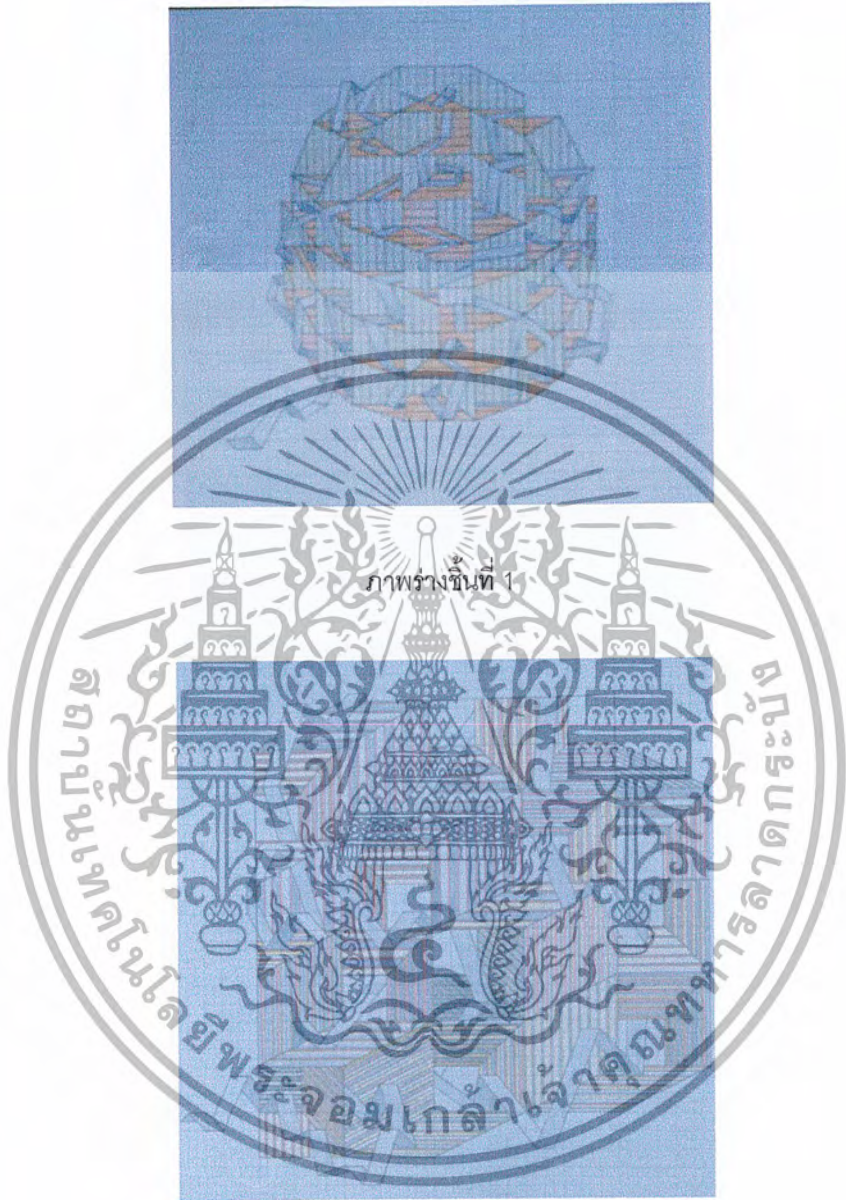
ภาพร่างชั้นที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดนี้มีทั้งหมด 2 ชิ้น สร้างขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเส้น สี และ มิติ ที่ให้ผลในลักษณะการสั่นสะเทือนลงตา โดยสร้างให้ส่งผลต่อความรู้สึกที่มีต่อปรากฏการณ์ของ สีคู่ตรงกันข้ามกับเส้นที่มีทิศทาง น้ำหนัก และขนาดที่ต่างกันมาผสมกัน จนเกิดระนาบของ สีที่มีมิติ ความลึกในลักษณะลงตา การใช้เส้นมี 2 ขนาด คือ เส้นขนาดเล็กที่เป็นแนวตั้ง กับเส้นแนวนอน วางทับซ้อนกันในลักษณะของเส้นกราฟ ส่วนเส้นที่มีขนาดใหญ่กว่านั้น มีทั้งเส้นตรง และเส้นเฉียงทับซ้อนกันจนเกิดความหนาแน่น และลักษณะพื้นผิวที่ระยิบระยับด้วยสี และน้ำหนัก ส่วนพื้นที่ว่างเกิดขึ้นในลักษณะของการเจาะระนาบของสี โดยใช้เส้นที่มีขนาดความยาวลดหลั่นไม่เท่ากัน เพื่อสร้างความต่างของขนาด และพื้นผิวให้มีความหลากหลาย

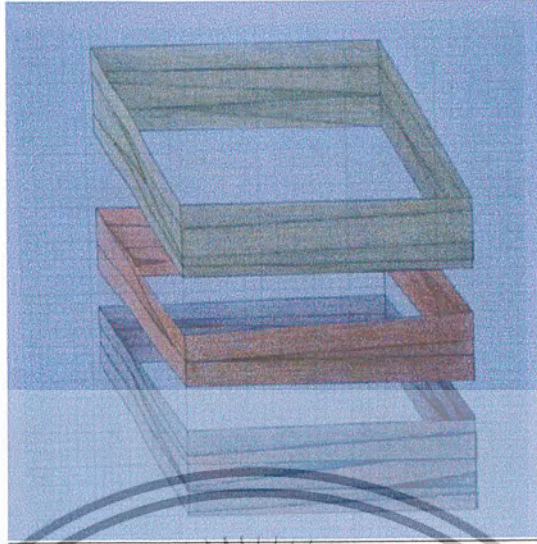
ในผลงานชุดนี้ยังไม่ได้นำไปสร้างเป็นผลงานจริง อันเนื่องจากผลงานนั้นยังไม่สมบูรณ์ ลงตัวนัก

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

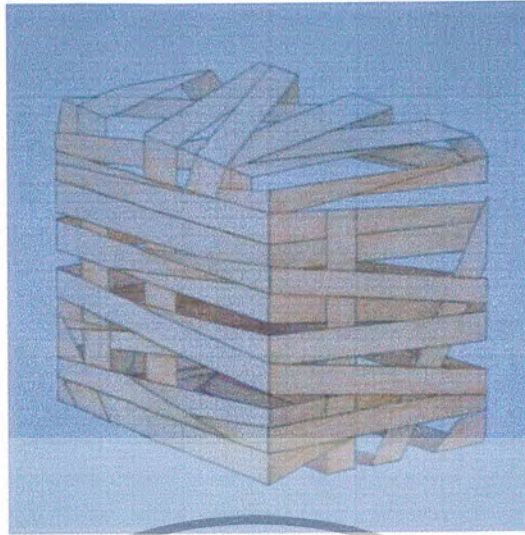

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

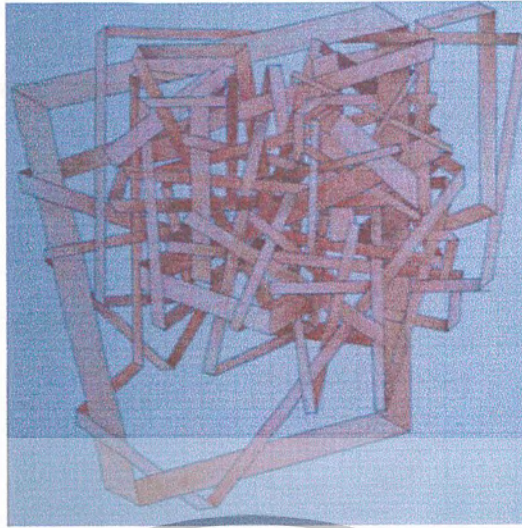
ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดนี้ ข้าพเจ้าได้นำลักษณะ การทับซ้อนของเส้นจากงานชุดที่ 1 มาพัฒนาเพิ่มขึ้น โดยการสร้างรูปทรงเรขาคณิต ซึ่งให้ผลในการลวงตา อันเกิดขึ้นจากมิติ ที่มีขอบเขต และปริมาตรชัดเจน ขึ้นจากเส้นที่มีลักษณะเป็นแผ่นระนาบมาทับซ้อน ประสาน เชื่อมต่อ โดยมีทิศทาง เหลี่ยมมุมที่แตก ต่างกัน ทำให้มีปริมาตร มิติ แสดงการลึกตื้นได้ โดยใช้วิธีการเจาะบริเวณว่างภายในรูปทรง ให้มีความสัมพันธ์กับมวลภายนอก และภายใน ซึ่งแผ่นระนาบนั้นเกิดขึ้นจาก เส้นขอบนอกที่มีลักษณะ เป็นเส้นขอบคมมาบรรจบกัน จนเกิดเป็นระนาบบนพื้นที่ว่าง ดังนั้นเพื่อแสดงรูปทรงแบบลักษณะ 3 มิติให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น สีสที่ใช้ จึงเลือกใช้สีที่ตรงกันข้าม แต่ใช้วิธีการแบรกลีให้จางอ่อนลง เพื่อไม่ให้เกิดความโดดเด่นของสีใดสีหนึ่งมากเกินไป ทำให้งานมีความผสมผสาน กลมกลืนอยู่ในมวลสี เดียวกัน

ในผลงานชุดนี้ ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 5 มาสร้างเป็นผลงานจริง ซึ่งมีความผสมผสาน กลมกลืนและให้ผลตรงตามวัตถุประสงค์

ภาพร่างชุดที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

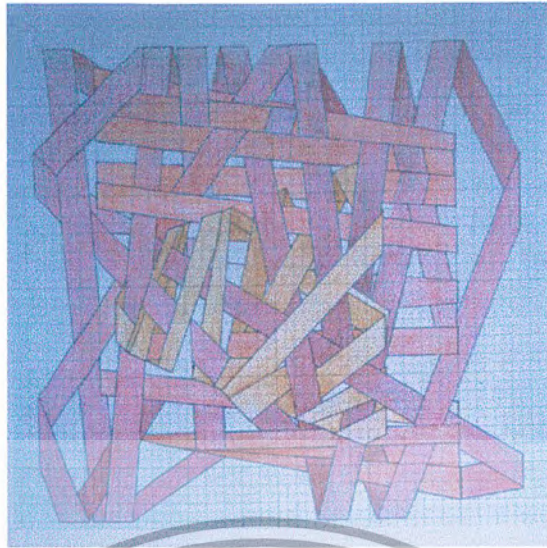
ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชุดนี้มีทั้งหมด 2 ชั้น โดยได้นำเส้นมาสร้างเป็นแผ่นระนาบเช่นเดิม แต่มีความหลากหลาย ซับซ้อนมากขึ้นกว่าชุดที่ 2 และยังมีขนาดที่แตกต่างกันมากกว่าเดิม ใช้ค่าน้ำหนักของสีมาช่วยสร้างมิติ พื้นหลังของภาพสีเขียวอ่อนๆนั้นทำให้เกิดความโปร่ง สบายตาช่วยทำให้ภาพไม่เกิดความอึดอัด

ผลงานชุดนี้ ข้าพเจ้าเลือกผลงานชั้นที่ 2 มาสร้างเป็นผลงานจริง เพราะรูปทรงที่เกิดขึ้น เป็นรูปทรงที่มีทิศทางซับซ้อนแต่ยังคงโครงสร้าง รูปร่างมากกว่าชิ้นอื่นภายในชุดนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

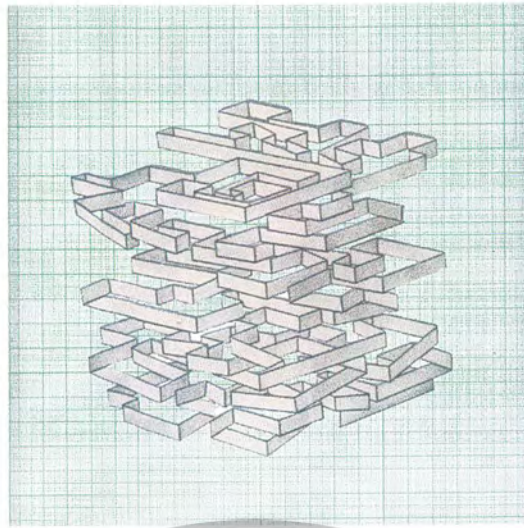

ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างขั้นที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 4

ภายในผลงานชุดนี้มีขอบเขตของรูปทรงที่ชัดเจน และลงตัวมากกว่าชุดอื่นๆ ภาพร่างยังคงใช้เส้นสร้างรูป ในลักษณะพื้นฐานเส้นขอบนอกวัตถุ ให้มีลักษณะเส้นขอบคมกับบริเวณว่าง แต่ครั้งนี้พื้นที่ของระนาบถูกจำกัดให้มีขนาดเท่ากัน เพื่อแสดงรูปทรงแบบลักษณะ 3 มิติ บนพื้นระนาบ โดยมีมิติที่ 3 นั้นเกิดขึ้นจากสี และขนาดของพื้นระนาบ

ผลงานชุดนี้ ได้นำไปขยายเป็นผลงานจริง 2 ชิ้น คือ ขั้นที่ 3,4 เนื่องจากแผ่นระนาบที่ทับซ้อนกันช่วยสร้างให้งานมีขอบเขตของรูปทรงที่ชัดเจน ลงตัวมากขึ้น

กระบวนการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ ข้าพเจ้าใช้ประสบการณ์จากการเรียนการสอน และเลือกใช้วิธีการแบบจิตรกรรมสื่อผสม โดยอ้างอิงจากกรรมวิธีการพิมพ์แบบลายฉลุ (Stencil) นำมาสร้างภาพ พร้อมทั้งผสมเทคนิคทางการขีดเขียน เพื่อให้ได้ผลงานตามที่ต้องการ ดังรายละเอียดและขั้นตอนต่อไปนี้

อุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. คัตเตอร์ตัดกระดาษ, คัตเตอร์ตัดพลาสติก
3. ไม้บรรทัดขนาดยาว
4. แผ่นพลาสติกใส
5. แผ่นไม้อัด
6. สีสเปรย์ (เลือกสีตามความต้องการ)
7. หมึกพิมพ์

ขั้นตอนการทำงาน

ขั้นตอนแรก เมื่อเตรียมอุปกรณ์ครบทั้งหมดแล้ว ข้าพเจ้าเริ่มการทำงาน โดยเลือกภาพร่างที่ตรงกับความต้องการมาสร้างเป็นผลงานจริงโดยการร่างภาพอย่างละเอียดลงบนกระดาษที่ผืนนี้อยู่บนพลาสติก ขนาด 120 x120 เซนติเมตร. คัดลัดส่วนให้เหมาะสมกับขนาด หลังจากนั้นจึงค่อยๆกรีด

คัตเตอร์ ลงบนแผ่นพลาสติกอย่างเบามือ เพียงแค่ให้กระดาษสามารถฉีกขาดได้ เนื่องจากหากลงน้ำหนักมือมากเกินไปจะทำให้แผ่นพลาสติกเกิดร่องรอย เมื่อการร่างภาพเสร็จสมบูรณ์ลง จึงลอกกระดาษส่วนนอกออก และกรีดพลาสติกเป็นเส้นเล็ก ๆ ขุนานๆ ภายในตัวงาน ตรงส่วนที่จะให้เป็นขอบสีดำของรูปทรงเมื่อเสร็จจึงลอกออกอีกครั้ง เพื่อพ่นสีสเปรย์สีดำ รอสีแห้ง แล้วเริ่มต้นกรีดส่วนชิ้นงานของสีต่อไปและลอกกระดาษออก โดยทำขั้นตอนนี้ซ้ำๆ กัน จนกระทั่งครบจำนวนสีที่ร่างไว้ เพื่อให้ผลงานเกิดน้ำหนัก มิติ ปริมาตรภายนอก ปริมาตรภายใน และในบางส่วนนั้นต้องพ่นสีสเปรย์ซ้ำ หรือพ่นแบบขวางตัวดี เพื่อให้เกิดสีซ้อนและพื้นผิวตามความต้องการ

ขั้นตอนที่สอง เมื่อขั้นตอนแรกสำเร็จโดยแห้งอย่างสมบูรณ์แล้ว ภายในแผ่นพลาสติกจะไม่เหลือกระดาษปกปิดไว้เลย ต่อจากนั้นจึงนำเอาคัตเตอร์กรีดลงบนแผ่นพลาสติก ในช่วงรูปทรงของตัวงานที่พ่นสีไว้แล้ว โดยใช้เส้นที่มีลักษณะยุ่งเหยิงทับซ้อนกัน สร้างเป็นพื้นผิวลวง จะได้ว่าร่องรอยสีขาวขึ้นมาตามลักษณะของเส้นที่สร้าง ต่อจากนั้นทำความสะดวก แล้วพ่นสีสเปรย์ทับลงไป สีจะไปติดบนแผ่นพลาสติกทั้งหมด แต่จะมองเห็นได้จากด้านหน้า ส่วนที่เป็นร่องที่ขุดขีดลงไปเท่านั้น ในขั้นตอนนี้จึงเป็นขั้นตอนที่สร้างพื้นผิวลวงขึ้น

ขั้นตอนที่สาม พลิกแผ่นพลาสติกด้านหน้ามาสร้างโดยใช้คัตเตอร์ขูด กรีดเป็นเส้น ให้เกิดรอยซึ่งมีทั้งเส้นตรง เส้นม้วนขยุกขยิกเกือบเต็มแผ่น แต่จะเว้นไว้เป็นบางช่วง เป็นการวางจังหวะของพื้นผิวและสร้างสี แต่การกรีดแผ่นพลาสติกนั้นจะมีเศษพลาสติกเกาะอยู่ทั่วเต็มแผ่น จึงต้องทำความสะอาดทุกครั้งก่อนเริ่มจะอัดหมึกภาพพิมพ์ เมื่อเริ่มอัดหมึก จะทำโดยใช้นิ้วหัวแม่มือ ค่อยๆฝนเป็นวงกลมจนเต็มแผ่นพลาสติก เหตุที่ต้องทำเช่นนั้น เพราะการหมุนนิ้วมือเป็นวงกลมจะช่วยให้หมึกติดทั่วแผ่นโดย

สม่ำเสมอ และลงไปร่องพลาสติกได้ดีด้วย หลังจากนั้นใช้ผ้าเช็ดซ้ำเพื่อให้สะอาดจนหมดทั่วแผ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นำไปเผยแพร่ในสื่อสาธารณะ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และส่งอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เหลือสีไว้เพียงบนร่องพลาสติกเท่านั้น ขั้นตอนนี้ทำซ้ำจนครบตามจำนวนสีที่ร่างไว้ ผลที่ได้คือ แผ่นพลาสติกด้านจะมีผิวเหมือนเดิม แต่จะมีหมึกที่เหลืออยู่ตามร่อง สามารถสัมผัสได้จริง และเกิดความตื้นลึกมากขึ้น

ขั้นตอนสุดท้าย ขั้นตอนนี้จะกระทำต่อเมื่อ ผลงานนั้นแห้งสนิททั้งหมด จึงนำเอาแผ่นไม้อัดมาซ้อนที่ส่วนด้านหลังของตัวงาน โดยจะทำให้เรามองเห็นรายละเอียดของตัวงานได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งถือเป็นอันเสร็จสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ผลงานการสร้างสรรค์ทุกชิ้น เป็นแนวกึ่งนามธรรม (Sami Abstrac) โดยได้รับอิทธิพลจาก ศิลปะแนวลวงตา (Op Art) และแนวสตีเจด (DeStijl) ซึ่งภายในตัวงานประกอบไปด้วยทัศนธาตุ ต่าง ๆ โดยมีเส้น สี มิติ ปริมาตร บริเวณว่าง ข้าพเจ้าเลือกจัดองค์ประกอบศิลป์ไปตามมุมมอง และโครงสร้างของรูปทรงเรขาคณิต โดยจัดการให้เป็นไปตามความคิด ความต้องการ ผลงานจะเป็นลักษณะของ 2 มิติ สามารถจับต้องได้ เนื่องจากไม่มีกรอบกระจกั้นระหว่างผู้ชมกับผลงาน ซึ่งในการทำงานแต่ละครั้งข้าพเจ้าเลือกรูปแบบที่จะแสดงออกตามเหตุผล ความต้องการเจาะจงให้ ตรงกับแนวความคิด

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

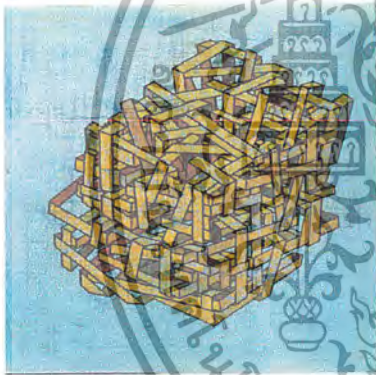
รูปทรง (Forms)

ก. ผลงานเป็นลักษณะรูปร่างวางกำหนดขึ้นโดยใช้รูปทรงพื้นฐานของเรขาคณิต (สี่เหลี่ยมด้านเท่า) มีปริมาตร ลวงแบบลูกบาศก์ รูปทรงทั้งหมดถูกสร้างขึ้นจาก แผ่นระนาบขนาดเท่ากัน ลักษณะคล้ายริบบิ้นยาวพันรอบ กล้องที่มองไม่เห็น ทำให้เกิดพื้นที่ว่างภายในการหักเหของรูปทรงย่อย(ริบบิ้น)ตามปริมาตรของกล่อง ซ้อนทับกันอย่างถี่ไว้ระเบียบ และตัดทอนบางส่วนออก เพื่อให้เกิดผลลวงตาขึ้น

ข. ภายในงานมีรูปร่างหลัก เป็นรูปลูกบาศก์ เช่นเดิม แต่เพิ่มจำนวนของรูปทรงระนาบที่มีขนาดเท่าๆกัน ให้ซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ด้วยลักษณะการโอบรัดรูปทรงสี่เหลี่ยมย่อยเล็กๆภายในกล่องใหญ่ แล้วผลสานแต่ละกล่อง เข้าเป็นรูปทรงรวมอย่างหยาบๆ ให้แผ่นระนาบหลายทิศทางทั้งในแนวตั้ง ตรง และเฉียง ก่อให้เกิดผลลวงตาอย่างเรียบง่าย และให้ความรู้สึกสับสนของก้อนรูปทรงขนาดใหญ่ พื้นที่ว่างภายในมีน้อยทำให้ดูอัดอัดมากขึ้น

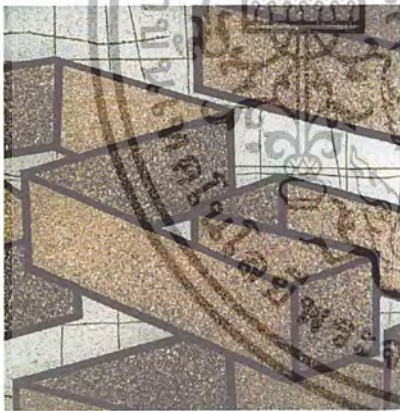

ค. ผลงานชิ้นนี้ ใช้รูปทรงระนาบก่อตัวในแนววนรอบ เรียงเป็นปริมาตร ของห้องสี่เหลี่ยมขนาดเล็กที่ซับซ้อนต่อกันเป็นชั้นๆขึ้นไป เพื่อรวมเป็นกล่องลูกบาศก์ขนาดใหญ่ที่มองไม่เห็นชัดเจนจากภายนอก มีพื้นที่ว่างในแต่ละระดับ พื้นที่ค่อนข้างโปร่งในบางจังหวะ และบางส่วนดูซับซ้อน การหักเหมุมของระนาบบางส่วน ถูกทำให้ดูผิดธรรมชาติ ให้ผลลวงตา รูประนาบทั้งหมดวางอยู่บนพื้นลวง ที่มองไม่เห็น ทิศทางของระนาบยาวติดต่อกัน ในลักษณะของเขาวงกตที่ซับซ้อน เป็นชั้นๆ ดูไม่มั่นคงและเคลื่อนไหวต่อเนื่องกัน

พื้นผิว (Textures) : พื้นผิวในผลงานมี 2 ลักษณะ คือ แบบเส้น ชูตขีดกับลวดลายผิวอิฐ

ก.เป็นพื้นผิวที่เกิดจากร่องรอยการขีดด้วยเส้นสี
สานกันเป็นตารางกราฟที่ยุ่งเหยิง แนวเส้นตารางจะ
เฉียงไปตามทิศทางของแผ่นระนาบแต่ละอัน แสดงถึง
ความสับสน และเคลื่อนไหวตลอดเวลา ภายในรูปวัตถุ

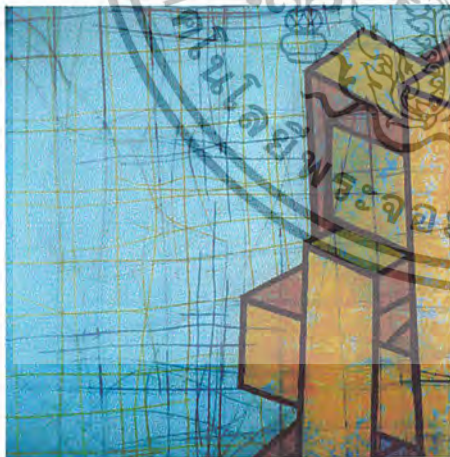

ข. ในภาพผลงานชุดนี้เป็นพื้นผิวแบบก้อนอิฐที่มี
ความหยาบ และมีความหนาแน่นของสีหลายๆสี
ผสมกันอยู่เพื่อให้ความรู้สึกของวัสดุ ที่หยาบ
กระด้าง หนักแน่น เช่นไม้ และอิฐ ในส่วนของพื้น
ภาพ ก็เป็นพื้นผิวแบบอิฐเช่นเดียวกัน แต่ใช้สีที่มี
ความกลมกลืนกับสีพื้น

เส้น (Line) : มีอยู่ 3 ลักษณะแบ่งตามกำหนดพื้นที่ ขนาด และความต่างชนิด

ก. ลักษณะแรก คือ เส้นที่ใช้ในการสร้างรูปทรงระนาบยาวที่ เป็นรูปทรงหลัก ในการสร้างรูปร่างวง เส้นลักษณะนี้จะเป็นเส้นหนาทึบ และมีขนาดใหญ่ที่สุด ซึ่ครอบรูปทรงระนาบ เพื่อแบ่งเป็นแผ่น (เหมือนไม้บรรทัด) ตามการหักมุมของรูปทรงกล่องอันใหญ่ เส้นนี้จะเป็นเส้นตรงที่คมชัด มีระเบียบ และทิศทางที่แน่นอน โดยมากจะเป็นเส้นแนวตั้ง กับแนวเฉียง มีแนวอนในบางระนาบ เส้นลักษณะที่ 2 คือ เส้นที่ใช้สร้างพื้นผิวของรูปทรงระนาบ เป็นเส้นขนาดเล็กๆ สั้นๆ เขียนตามอิสระด้วยมือ ไม่มีความมั่นคงมาก โดยขีดสากันขีดไปมา ภายในพื้นที่ของแผ่นระนาบ

ข. เส้นลักษณะที่ 3 คือ เส้นที่ใช้ในส่วนของพื้นหลัง เป็นเส้นกึ่งตรง ที่สากันไป มา ให้คล้ายเส้นตรงของกราฟ แต่เส้นจะมีลักษณะอิสระ มีหลายน้ำหนัก เฉพาะผลงานชิ้นที่ 3 ที่มีหลายสี

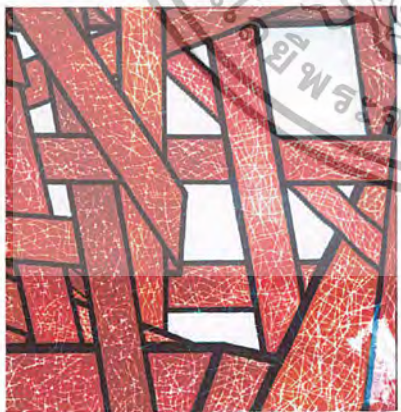
สี (Colors) : ลักษณะสีในงานชุดนี้ แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ บนตัว วัตถุใช้สีโทนร้อน กับ พื้นหลัง ภาพใช้สีโทนเย็น วรรณะทั้ง 2 ถูกลดค่าของสีให้เจือจางลง เป็นสีที่มีค่าน้ำหนักกลาง เพื่อให้เกิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การประสาน กลมกลืน ระหว่างวัตถุและพื้นหลังของภาพ ผลงานทุกชิ้นจะใช้สี เขียวอมฟ้า แต่จะแตกต่างกันที่เส้นตารางกราฟ เพราะเลือกใช้เส้นสี ที่ใกล้เคียงกับตัววัตถุ

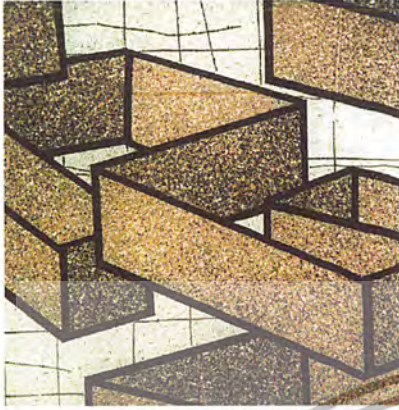
ก.สีหลักของวัตถุ คือ สีเหลือง แต่มีสีฟ้า และสี ส้มแทรก ในสัดส่วนที่ไม่มาก เป็นการใช้สีขัดแย้งในปริมาณเล็กน้อย ส่วนภาพพื้นหลัง จะมีเส้นตารางกราฟ สีเหลือง ส้มอ่อน สีฟ้า และน้ำเงิน เพื่อช่วยให้ภายในภาพเกิดการประสานกลมกลืนกัน

ข.สีหลักของวัตถุ คือ สีแดงสด เพื่อแยกจากพื้นหลัง ซึ่งให้ความรู้สึกรุนแรง และมีเส้นสีขาว ขุดขีดอยู่ทั่ว เป็นลวดลายอิสระที่ขัดแย้งกับความแบนราบของสี ในส่วนของพื้นหลังเป็นสีเขียวอมฟ้าบางๆ และมีเส้นสีส้ม กับสีแดงจางๆเขียนเป็นตารางกราฟคร่าวๆ ในสัดส่วนที่ผสมกับความเด่นของวัตถุ

น้ำหนัก (Tone) : น้ำหนักแบ่งเป็น 2 ชนิด คือ น้ำหนักที่เกิดจากแสงเงา และน้ำหนักที่เกิดจากความทึบของสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก. น้ำหนักเกิดจากแสงที่เข้ามาทางซ้ายมือกระทบ
แผ่นระนาบด้านซ้าย ทำให้แผ่นระนาบด้านขวา
เกิดความเข้ม ตามหลักแสงเงาของภาพ 3 มิติ
เพื่อให้เกิดมิติของภาพ ที่แยกตัวระนาบออกจาก
พื้นหลังภาพ

ข. น้ำหนักที่เกิดจากความทึบที่หนาแน่น
ของสีแดง โดยตัดกับน้ำหนักบางเบาของ
พื้นหลังภาพ ความแน่นทึบเป็นน้ำหนัก
เดี่ยวของสีแดง ซึ่งเป็นตัวทำให้วัตถุมีมิติ
ที่แบนราบ เกิดความคลุมเครือของระยะ
ที่ขัดแย้งกับ เส้นทิศทางของวัตถุ ที่เป็น
แบบ 3 มิติ ให้ความรู้สึกผิดแปลกจาก
ความเป็นปกติ

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ

ศิลปะนั้นมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 2 ส่วน คือ ส่วนที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งได้แก่ โครงสร้างทางวัตถุที่มองเห็นได้ หรือรับรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัส กับส่วนที่เป็นการแสดงออกอันเป็นผลที่เกิดจาก โครงสร้างทางวัตถุ เราเรียกองค์ประกอบส่วนแรกว่า รูปทรง(Form) หรือองค์ประกอบทางรูปธรรม และเรียกส่วนหลังว่า เนื้อหา(Content) หรือองค์ประกอบทางนามธรรม ดังนั้น องค์ประกอบที่เป็นโครงสร้างหลักของศิลปะ ก็คือ รูปทรง กับ เนื้อหา ในส่วนความสำคัญที่รองลงมา คือ ทักษะธาตุ อันได้แก่ เส้น สี รูปร่าง ที่ว่าง และพื้นผิว เนื่องจากข้าพเจ้ามีความสนใจในเรื่องดังกล่าว ภายในผลงานจึงแสดงถึงการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างของรูปทรง เป็นสำคัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ภายในผลงาน มีการรวมตัวของแผ่นระนาบ ที่ประสานสัมพันธ์กัน รวมทั้งการซ้ำ จนเกิดเป็นกลุ่มก้อนของรูปทรง ที่ดูสับสนก็ระเบียบ แต่หักมุมอยู่ภายในโครงสร้าง ทำให้แบ่งพื้นที่ระหว่างวัตถุกับพื้นหลังให้เด่นชัดขึ้น

2. ความหลากหลาย (Variety)

รูปทรงและโครงสร้างภายในภาพนั้น มีเส้นในลักษณะ และขนาดต่างๆ ผลานอยู่ร่วมกัน ขนาดและลักษณะของเส้นแตกต่างกัน โดยเส้นขอบของรูปทรง จะเป็นเส้นที่มีลักษณะขอบคม และมีทิศทางที่แน่นอน โดยที่มีเส้นขนาดเล็กแสดงรายละเอียด อยู่ในทิศทางที่ไร้ระเบียบ มีความตื่น ลึก แต่ทั้งหมดนี้ผลานรวมอยู่ในรูปทรงของภาพ สีที่ใช้เป็นสีคู่ตรงกันข้าม ในสัดส่วน 70/30 ซึ่งช่วยให้ดึงดูดสายตาได้มากขึ้น ในขณะที่พื้นผิวมีร่องรอยอิสระ แบบธรรมชาติ ซึ่งเป็นส่วนประกอบที่ขัดแย้งอยู่ภายในผลงาน

3. ความสมดุลย์ (Balance)

การจัดองค์ประกอบภาพ เป็นแบบรูปทรงเดี่ยวอยู่กลางภาพ ซึ่งประกอบไปด้วย เส้น สี พื้น ผิว ในลักษณะต่างๆ ที่ทำให้เกิดน้ำหนัก ระหว่างรูปทรงกับพื้นที่ว่าง โดยการกระจายน้ำหนักของเส้น สี และพื้นผิวอยู่บนพื้นที่ราบ ซึ่งทำให้เกิดความสมดุลย์ทางทัศนธาตุ

4. สัดส่วน (Proportion)

มีการจัดสัดส่วน ระหว่างพื้นที่ว่าง กับรูปทรงให้เกิดความสำคัญกับขนาด ทิศทาง และพื้นที่ว่างของภาพ ทั้งด้านตั้ง และด้านยาว โดยการจัดองค์ประกอบแบบถ่วงดุลย์ ให้โครงสร้างหลักอยู่กึ่งกลางภาพ

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่นนั้นเกิดจาก รูปทรงของระนาบขนาดเล็ก ผสานรวมตัวกันในทิศทางที่ขัดแย้ง จนเกิดเป็นรูปทรงมวลรวมขนาดใหญ่ ที่แยกออกจากพื้นหลังของภาพ สีที่ใช้เป็นสีคู่ตรงข้าม ทำให้งานมีความโดดเด่นกว่าผลงานชิ้นอื่นๆ

6. การเคลื่อนไหว (Movement)

ภายในงานมีความเคลื่อนไหวในลักษณะต่อเนื่อง นำสายตาด้วยเส้นดิ่ง เส้นเฉียง โดยการซ้ำจังหวะถี่ๆ ของการประสานจากรูประนาบ จนเกิดเป็นความหนาแน่นของรูปทรง

1. ความกลมกลืน (Harmony)

เกิดจากรูปทรงระนาบเป็นชั้นๆที่ซับซ้อน มีความกลมกลืนเพราะสีของวัตถุเป็นสีเดียว ประกอบกับสีพื้นภาพที่มีค่าน้ำหนักอ่อน และมีตารางเส้นกราฟช่วยลดความขัดแย้งของระนาบ 2 มิติ กับ 3 มิติ ให้อยู่ในภาพเดียวกันได้ ความกลมกลืนของตัววัตถุเกิดจากระนาบที่มีรูปทรงและขนาดความกว้างเท่ากัน แตกต่างกันที่ จังหวะสั้นยาว และทิศทางของความต่อเนื่อง

2. ความหลากหลาย (Variety)

องค์ประกอบภาพถูกจัดขึ้นให้เป็นรูปทรงปิดแบบ 3 มิติ วางอยู่กลางพื้นที่ว่าง 2 มิติ บนพื้นหลังของภาพมีความขัดแย้ง แต่ถูกนำมาวางคู่กัน ด้วยเส้นตารางกราฟ(พื้นหลัง) และเส้นทิศทาง 3 มิติ (วัตถุ) เส้น มีทั้งเส้นตรงและเส้นกึ่งตรงที่เขียนด้วยมือ ลักษณะเส้นที่หลากหลายทำให้ภาพดูไม่แข็งกระด้าง ประกอบกับพื้นผิววัสดุที่สร้างชิ้นนั้น กระจายอยู่ทั่วทุกส่วนของภาพช่วยทำให้ความขัดแย้งต่าง ๆ นุ่มนวลขึ้น

3. ความสมดุลย์ (Balance)

เกิดจากองค์ประกอบแบบภาพเดี่ยวอยู่กลางภาพ ทำให้มีน้ำหนักระหว่างตัววัตถุ กับที่ว่าง ถ่วงดุลได้เหมาะสม ลักษณะตัววัตถุที่เป็นแผ่นระนาบก่อตัวอยู่บนพื้นที่ว่าง เป็นรูปทรงปิด เกิดจากการรวมตัวหรือการซ้ำของสิ่งที่เหมือนกัน มีทิศทางไหลวน จากบนลงล่าง หรือล่างขึ้นบน ทำให้เกิดดุลยภาพที่มีลักษณะเคลื่อนไหวอยู่ตลอด

4. สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนของภาพถูกจัดขึ้นในแบบสัดส่วนของรูปทรงเดี่ยว เป็นความสัมพันธ์ของความกว้างกับความยาวของรูปทรง ที่ประสานกลมกลืนกับพื้นที่ว่างด้านหลัง แผ่นระนาบมีลักษณะและขนาดที่ประสานกัน แต่มีทิศทางที่ขัดแย้ง ทำให้เกิดกลุ่มก้อนที่มีเอกภาพขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

ภาพแบบรูปทรงเดียวที่มีน้ำหนักของรูปทรงมากทำให้สะดุดตาในพื้นที่ว่าง ที่มีน้ำหนักอ่อน และรูปทรงมีทิศทางขัดแย้งและผิดแปลกและเคลื่อนไหวประสานกัน ต่างกับพื้นหลังที่เกือบจะราบนิ่ง ทำให้เกิดเป็นระยะมิติที่ต่างกัน โดยวัตถุด้านหน้าที่เป็นรูปทรงเคลื่อนไหวที่เด่นชัด

6. ความเคลื่อนไหว (Movement)

รูปทรงแผ่นระนาบขนาดยาวที่หักมุมก่อตัวคดเคี้ยวเหมือนผนังทางเดินที่มีหลายชั้น ระนาบทั้งหมดเชื่อมต่อกันอยู่ในรูปร่างกล่องลูกบาศก์ที่มองไม่เห็น แผ่นระนาบที่มีเส้นวงวนเหมือนเขาวงกต ช่วยให้เกิดความเคลื่อนไหวและกระจายทิศทางที่หมกหมุ่นตามจังหวะสั้นยาว ด้วยเส้นเฉียงซ้ำ ๆ กิ่งคูกวนรับกันทำให้เกิดความสมดุล ความลื่นไหลถูกหยุดเป็นบางจังหวะ ด้วยลักษณะการหักมุมที่ผิดธรรมชาติสร้างผลลวงตาที่ให้ความรู้สึกผิดแปลก

บทที่ 5

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

จากการค้นคว้าหาข้อมูลและการสร้างงาน ทำให้ทราบว่าเส้นมีผลกระทบต่อประสาทสัมผัสกับมนุษย์ได้เป็นอันมาก การใช้องค์ประกอบศิลปะมาสร้างสรรคผลงานเป็นหลัก สามารถทำให้ตัวผลงานสมบูรณ์ เพื่อให้ผลงานมีรูปแบบสัมพันธ์กับแนวความคิด ดูแล้วคล้ายตามกับเรื่องราวที่ทำการเสนอ ข้าพเจ้าต้องศึกษาหาข้อมูลและทดลองให้กระจ่าง โดยเฉพาะเรื่องเทคนิคและวิธีการต่าง ๆ แต่ข้อดีของการทำงานจิตรกรรมนั้น คือ ค่อนข้างหลากหลาย ข้าพเจ้าจึงเลือกที่จะใช้เทคนิคผสม (MIX MEDIA) เพราะมีวัสดุอุปกรณ์ให้เลือกมากมาย แต่ละขั้นตอนในการเตรียมสิ่งของและอุปกรณ์ประกอบการทำงานมากชนิด และขั้นตอนต้องใช้เวลา กว่าจะได้ภาพผลงานสร้างสรรค์จริง ดังนั้นข้าพเจ้าจึงต้องรู้และเข้าใจในกระบวนการ วางแผน เพื่อให้สอดคล้องกับแนวความคิด และเวลาที่ถูกกำหนดด้วย ประกอบกับต้องมีความเข้าใจในกระบวนการทำงานทุกขั้นตอน ไม่ว่าจะเป็นทางด้านศิลปะการใช้เทคนิค วิธีการต่าง ๆ ได้แก่วางโครงสร้างคร่าว ๆ การตัดกระดาษ การพันสี การขีดขีดเตอร์ลงบนตัวงานให้เต็มแผ่นงานนั้น จะต้องประเมินเป็นพิเศษ ต้องวางน้ำหนักให้พอเหมาะ มิเช่นนั้นจะทำให้ตัวงานเป็นรอยและพื้นงานชำรุด ฉะนั้นข้าพเจ้าจะต้องทำความเข้าใจ และจะรู้จักกระบวนการทำงานอย่างเพียงพอ เพื่อจะได้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะมีส่วนช่วยอย่างมากในกรณีที่ผลงานเกิดความผิดพลาดหรือมีปัญหา แต่บางครั้งปัญหาที่เกิดขึ้นอาจทำให้เกิดผลดี โน้มนำของเทคนิคซึ่งอาจจะมีประสิทธิภาพหากสามารถควบคุมและนำไปผสมผสานกับแนวความคิดได้

จากเหตุผลที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่าในการทำงานนั้นจะต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่างซึ่งมีความซับซ้อน และมีขั้นตอนอยู่มากพอสมควร หากแต่เป็นแนวทางตามที่ต้องการสร้างสรรค์ และผสมผสานความสัมพันธ์ของสิ่งที่เกิดขึ้นให้ตรงกับความต้องการของข้าพเจ้ามากที่สุด ซึ่งในการทำงานนั้นก็เกิดปัญหาขึ้นบ้าง แต่ได้รับการแก้ไขไปแล้วทั้งสิ้น ส่วนงานที่สมบูรณ์แล้วนั้นจะมีลักษณะไปในทิศทางเดียวกันมีเอกภาพ และเนื้อหาใกล้เคียงกัน ส่วนในเรื่องความสมบูรณ์ด้านเทคนิคถือว่าประสบความสำเร็จตรงตามที่ต้องการในระดับหนึ่ง

ข้อเสนอแนะในการทำงาน

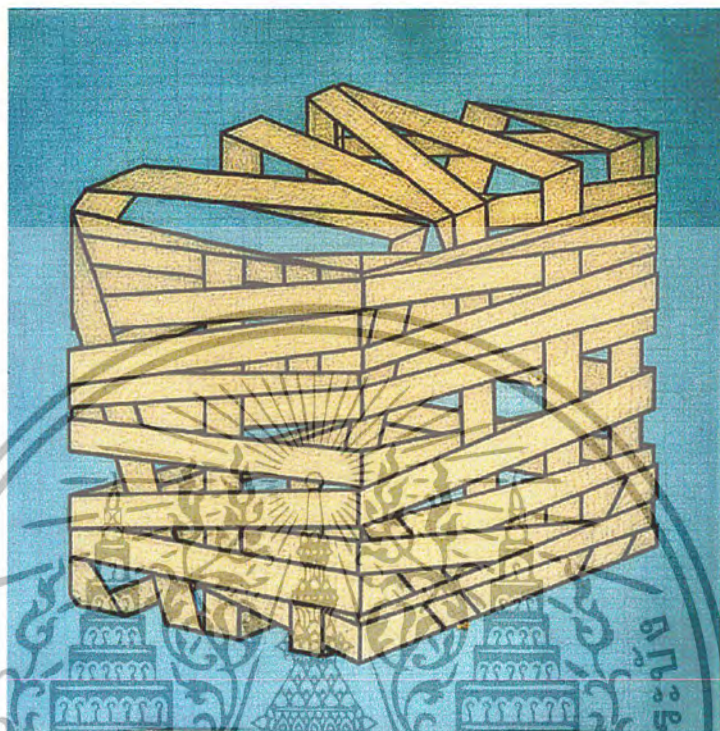
ควรทำการค้นคว้าและศึกษาข้อมูล จากห้องสมุดหลาย ๆ แห่งไม่ว่าจะเป็นนิตยสาร หนังสือ หรือบทความต่าง ๆ จะได้นำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์กับผลงานของตนเอง ส่วนทางด้านเทคนิคการทำงานควรจะต้องลงมือปฏิบัติงานบ่อย ๆ เมื่องานผิดพลาดจะได้ทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะทำงานและทำการแก้ไขต่อไป รวมทั้งจะเกิดทักษะในการทำงานเพื่อเพิ่มขึ้น สิ่งสำคัญในการทำงาน คือ การจัดระบบความคิด การร่างผลงาน และทดลองสร้างงานตามขั้นตอน เพราะจะช่วยสร้างความเข้าใจในกระบวนการทำงานเพื่อการพัฒนา ปรับเปลี่ยนให้ผลงานพัฒนาเพิ่มขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 1

กล่อง , 2002

สื่อผสม

120 x 120 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

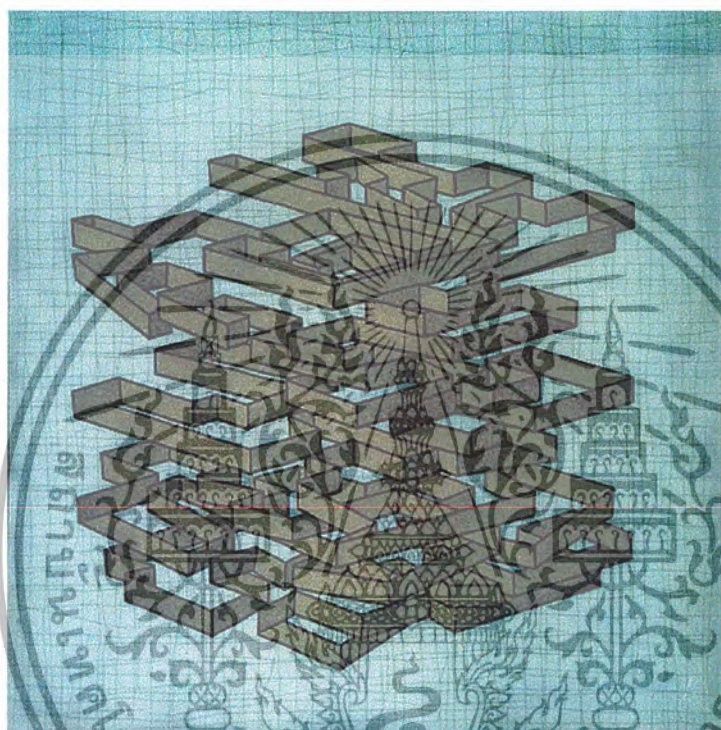

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กล่อง 3, 2002
สีอะครีลิก
120 x 120 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กล่อง 4 ,2002

สื่อผสม

120 x 120 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

ขนิษฐา วิเศษสาร. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง, 2540

ชะลูด นิ่มเสมอ. องค์ประกอบศิลปะ. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2531

ไพฑูรย์ พัฒนไญยยิ่ง. สุนทรียศาสตร์ แนวความคิดทฤษฎีและการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เสมาธรรม, 2541

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมศัพท์ศิลปะอังกฤษ-ไทย. กรุงเทพมหานคร: ราชบัณฑิตยสถาน จัดพิมพ์, 2530

สุชาติ เกาทอง. หลักการทัศนศิลป์. กรุงเทพมหานคร : นำอักษรการพิมพ์, 2539

สุชาติ สุทธิ. เรขานุฎการเห็นพื้นฐานการวิจารณ์ทัศนศิลป์. กรุงเทพมหานคร : ไอ.เอส.พรินติ้ง เฮ้าส์, 2535

อัศนีย์ ขอรุณ. จิตรกรรมสมัยใหม่. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไอเดียนส์ไตร์, 2534

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ ทรงกลด เปรมอนันต์

เกิด 3 สิงหาคม 2519 กรุงเทพมหานคร

ที่อยู่ 3/159 หมู่บ้าน ส.เกียรติชัย 1 ซอยประชาราษฎร์บำเพ็ญ 9
 ถ.ประชาราษฎร์บำเพ็ญ เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ

ประวัติการศึกษา

- โรงเรียนปิ่นเกล้าในพระบรมราชูปถัมภ์
- วิทยาลัยช่างศิลป กรมศิลปากร
- ภาควิชาจิตศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้